Проклятий Дункане, гультяю

Проклятий Дункане, гультяю!
Проклята огорожа!
Тебе я досі проклинаю!
Ну що за огорожа!
Пішли всі подруги до гаю,
А я весь день сиджу, зітхаю
Та все колисочку хитаю,
Кляну ту огорожу!

Дивився місяць у господу —
Проклята огорожа!
Світив на поле, ліс і воду:
Ну що за огорожа!
Переполохавшись народу,
Мій кінь турнув її — і ходу!
І ти зустрівсь, мені на шкоду!
Проклята огорожа!

Якби ти, парубче, не зрадив —
Давно б ти сором мій загладив!
Ну що за огорожа!
Проклята огорожа!
Якби ти, парубче, не зрадив,
Нас кінь до церкви б допровадив
І там би пастор нам зарадив
І справив огорожу!